

מִשְׁקָפִים מֵאֵת עֲדִינָה חִימִיס

לְשַׁחֵף הַחֶבֶר הַכִּי טוֹב שְׁלִי גָלוּ בְּעֵינַיִם. הוּא לֹא רָאָה
מִסְפִּיק טוֹב, וְלִכֵּן קָנּוּ לוֹ מִשְׁקָפִים עֲגָלִים. כָּעֵת הוּא הֵיִלֵד
הֵיחִיד בְּכֶתֶה שְׁמֵרְכִיב מִשְׁקָפִים.
"יֵשׁ לִי מִשְׁקָפִים בְּאִמְצַע הַפָּנִים!"
"תִּתְחַדֵּשׁ!" אָמַרְתִּי, אֲבָל הִבְחַנְתִּי שֶׁהוּא עָצוּב, לֹא מַחִיָּה,
חֹשׁ שׁוֹנָה, וְכָל הַזְמַן הוּא הַשְׁתַּמֵּשׁ בִּידֵים כְּדֵי לְהַסְתִּיר
אֶת הַמִּשְׁקָפִים. בְּהַפְסָקוֹת הוּא פְּתֹאֹם כָּבֵר לֹא שֶׁחַק מַחְנִים עִם
כָּל הַחֶבְרִים. וְהוּא דוֹקָא מֵהַשְׁחָקִים הַטוֹבִים בְּמַחְנִים.
וְהוּא לֹא רָצָה לְצִיר בְּשַׁעוֹר יְצִירָה, וּבְשַׁעוֹר סְפוּרֵט הוּא יֵשֵׁב בְּצַד,
וְהוּא לֹא רָצָה לְדַבֵּר עִם מִיכָל הַיּוֹעֲצָת.

כְּשֶׁשְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ מָה קָרָה, וְלָמָּה הוּא מְדַכְדֵּךְ, הוּא הֵשִׁיב לִי:
"אֲנִי לֹא עָצוּב, אֲנִי מִתְעַב אֶת הַמִּשְׁקָפִים שְׁלִי. כָּלֵם מִסְתַּכְּלִים
עָלַי אַחֲרַת, אֲנִי נִרְאָה לָהֶם שׁוֹנָה." וְאֲנִי עֲנִיתִי לוֹ שֶׁהוּא כִּנְרָאָה
רוֹאָה אֶת כָּלֵם טוֹב יוֹתֵר, וְלִכֵּן יֵשׁ לוֹ תַּחוּשָׁה מוֹזָרָה.
חִיכְתִּי, וְשְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ אִם הוּא רוֹצֵה לְשַׁחֵף בְּתוֹפֹסֶת.
אֲבָל הַמְּלִים שְׁלִי כִּנְרָאָה לְבוֹ אֶת הַכַּעַס שְׁלוֹ.
"מָה אֶת מְבִינָה בְּתַחוּשׁוֹת?! לָךְ אֵין מִשְׁקָפִים בְּאִמְצַע הַפָּנִים!"
הוּא זָעַק לְעֵבְרִי, רֹץ לְכֶתֶה וְטָרַק אֶת הַדֵּלֶת בְּחִזְזָקָה.

בְּעָרֵב שְׁאַלְתִּי אֶת אָבֹא אִם אֶפְשָׁר לְקַחֵת אֶת הַמִּשְׁקָפִים
הַיְשָׁנִים שְׁלוֹ. בְּקִשְׁתִּי שְׁיִסִּיר אֶת הָעֲדָשׁוֹת וְיוֹתִיר רַק אֶת הַמְּסֻגָּרֹת.
בְּבִקּוֹר הַגְּעֵתִי לְכֶתֶה כְּשֶׁמְסֻגָּרֹת הַמִּשְׁקָפִים עַל הָאָף שְׁלִי...
שֶׁחַף חִיָּה חִיוֹךְ רָחֵב וּמְהֵר לְהִתְיַשֵּׁב לִידֵי.

"מה קרה?" הוא שאל.
"עכשו גם אני שונה," ענית.
הוא הביט בי וצחק: "זה דוקא יפה לך..."
ואני אמרתי: "גם לך."
ראיתי ששחף מהרהר. כעבר דקה הוא בקש שאסיר
את המשקפים והכריז:
"רק אני מרכיב משקפים. אני שונה, וזה יפה!"